ఈవారం కథ

వి.డి.ఆర్.ఎల్

కుప్పిలి పద్మ

☆☆☆☆☆

నాలుగు నెలలుగా పడుతున్న బాధని చెప్పాలంటే ప్రతిసారీ ఏదో ఒక అడ్డే. మొదటిసారి వచ్చినపుడు అదే పోతుందిలే అనుకుంది. రెండవసారి వచ్చినపుడు చెప్పటానికి మొహమాటం, సిగ్గు. వాటిని పక్కకు పెట్టి చెపుదాం అనుకునేలోగా శేషగిరి వూరువెళ్ళాడు. మూడోసారి వచ్చినపుడు ఇంట్లో చుట్టాలు వున్నారు. ఇది నాలుగోసారి ఇలా బాధపడటం. ఈసారైనా చెప్పటం అవుతుందా?

☆☆☆☆☆

ఒకటా... రెండా... నాలుగు నెలల నుంచీ బాధ. తలనొప్పో... గుండె నొప్పో... నడుం నొప్పో అయితే ఎవరికైనా చెప్పకునేది. కానీ... ఇది ఎవరికీ చెప్పకోనిచ్చేట్టు లేదు. శరీరానికి సంబంధించిన రోగమే కదా. అయినా చెప్పకోలేక పోతోంది. ఎవరికైనా చెప్పాలి. ఎవరికి?... ఆలోచిస్తూ డాబాపై వడియాలు ఆరబోస్తున్న నాగమణి "ఇంకా కాలేదా?" కింద నుంచి అత్తగారి కేక వినిపించగానే "ఆ ఆ అయిపోయింది. వచ్చేస్తున్నా" అంటూ త్వరత్వరగా వడియాలు ఆరబెట్టి ఖాళీ అయిన బేసిన్‌ని పట్టుకుని కిందికి దిగుతూ 'అత్తయ్యకి చెపితే' అనుకొంది.

"కాస్త ఆ పప్పులుసుకి తిరగమోత పెట్టు. సినిమా వచ్చే వేళయింది" అంటూ వర్ధనమ్మ హాల్లోకి వెళ్ళింది.

నాగమణి బేసిన్‌ని అంట్లగిన్నెల్లో పడేసి చేతులు కడుక్కుని పొడిబట్టతో తుడుచుకొంది.

పోపులపెట్టె తీసింది. స్టౌపై కాడమూకుడు పెట్టి స్టవ్ వెలిగించింది. నూనెపోసి పోపు గింజలు వేసింది. కరివేపాకు వేస్తుంటే ఆకులకి వున్న నీటి చుక్కలు వేడినూనెకి తగలగానే నూనె తుళ్ళి బుగ్గ మీద వో చుక్క చేతుల మీద కొన్ని చుక్కలు పడ్డాయి. ఆ వేడికి నాగమణి "అబ్బా" అంది

"ఏమయిందీ" టి.వి. స్విచ్ ఆన్‌చేసి సినిమా ఛానల్‌ని ట్యూన్ చేస్తున్న వర్ధనమ్మ అరిచింది.

"ఆ ఏం లేదు. నూనె తుళ్ళింది" అప్పటికి చర్మపు మంట తగ్గిన నాగమణి తేలిగ్గా అంది.

టి.వి.లో రాజేంద్రప్రసాద్ సినిమా వస్తూంది.

వర్ధనమ్మ నవ్వు మొహంతో సినిమా చూస్తోంది. ఆవిడకి రాజేంద్రప్రసాద్ సినిమాలంటే మహా ఇష్టం. ఇప్పుడు ఈ విషయం చెప్పి ఆమె నవ్వుని ఎగరగొట్టడం ఎందుకులే అనుకుంది నాగమణి.

అసలు ఇలాంటి బాధలు ఎవరికైనా వస్తాయా? నాకే వచ్చాయా? అనుకొంటూ ఇస్త్రీ చెయ్యాల్సిన బట్టలు కుప్పపోసి ఐరన్ బాక్స్ ప్లగ్ పెట్టి స్విచ్ ఆన్ చేసింది.

శేషగిరి చొక్కాలు ఇస్త్రీ చేయడం అవుతుండగా "అమ్మాయ్ కంచంలో అన్నంపెట్టి ఇక్కడికే ఇచ్చె. సినిమా చాలా బాగుంది" నాగమణికి వినిపించేలా కేకేసింది వర్ధనమ్మ.

స్విచ్ ఆఫ్ చేసి వంటింట్లోకి వెళ్ళింది నాగమణి. నొప్పితో త్వరగా నడవటానికి వీలుకావడం లేదు. నిండా ముసుగు పెట్టి పడుకోవాలని వుంది. వేళకానివేళ నిద్రేంటంటే ఏం చెప్పాలి?

వడ్డించిన కంచం వర్ధనమ్మకి అందించింది. మంచినీళ్ళు పెడుతూ 'ఇప్పుడు చెపితే'?

"చీరల వాడొచ్చాడు" అంటూ పక్కింటి ఆవిడ వచ్చింది.

తినటం పూర్తి చేసి చీరలనీ సినిమానీ మార్చి మార్చి చూసేస్తూంది వర్ధనమ్మ. నాలుగు నెలలుగా పడుతున్న బాధని చెప్పాలంటే ప్రతిసారి ఏదో ఒక అడ్డే. మొదటిసారి వచ్చినప్పుడు అదేపోతుందిలే అనుకొంది. రెండవసారి వచ్చినప్పుడు చెప్ప

టానికి మొహమాటం, సిగ్గు. వాటిని పక్కకి పెట్టి చెవుదాం అనుకునేలోగా శేషగిరి వూరు వెళ్ళాడు. మూడోసారి వచ్చినప్పుడు ఇంట్లో చుట్టాలు వున్నారు. ఇది నాలుగోసారి ఇలా బాధపడటం. ఈసారైనా చెప్పటం అవుతుందా?

అత్తగారికి తెలియకపోవటాన్ని అర్థం చేసుకోవచ్చు. బాగా చదువుకున్న శేషగిరి మూర్ఖత్వాన్ని ఎలా అర్థం చేసుకోవాలో తెలియడం లేదు నాగమణికి.

నాలుగోరోజు బ్లీడింగ్ అవుతుంటేనే 'అందరూ మూడు రోజులే అంటారుగా. నీకేంటి నాలుగు రోజులు అవుతుంది? ఇదేం రోగం? నాకే దొరకాలా యిలాంటి రోగమున్న పెళ్ళాం' కంట్రోల్ చేసుకోలేని శారీరక కోరికలే శేషగిరి తిట్టే తిట్లు, ప్రతి వెలా గుండెని పొడిచే తూట్లు ఇంకా పచ్చిగా బాధిస్తూనే వున్నాయి. ఇప్పుడు ఈ విషయం చెపితే ఏమంటాడో. ఇంతకీ ఇదే రోగమో?! ఆలోచిస్తున్న నాగమణి ముఖం కాకరపువ్వొత్తిలా వెలిగింది.

కలం పక్కన పడేసి చప్పన పుస్తకాల షెల్ఫ్ దగ్గరకి వెళ్ళింది. లార్జెస్ట్‌సర్క్యులేటెడ్‌వీక్లీ పాత సంచికలని బయటకి తీసింది. ఒక్కో సంచిక అందుకుని అందులో దాంపత్య జీవనం శీర్షిక తీసి ప్రశ్నలు చదవడం మొదలు పెట్టింది. ఒక్కటీ తన జబ్బేంటో చెప్పలేక పోయాయి.

"ఇంకా పుస్తకాల ముందే వున్నావా? పేరంటానికి వెళ్ళాలిగా" మధ్యాహ్నపు నిద్ర నుంచి లేచిన వర్ధనమ్మ అంది.

"ఆ ఆ అయిపోయింది. వెళతాను" అంటూ ఆ పుస్తకాలు తిరిగి లోపల పెట్టేసి వర్ధనమ్మకి టీ చేసి యిచ్చి గదిలోకి వచ్చింది. బీరువా తీసింది.

పట్టు చీరలు, జరీ చీరలు, గార్డెన్, విమల్ మెత్త మెత్తని చీరలు. తను పోతే ముచ్చటైన చీరలన్నీ ఎవరు కట్టుకుంటారు? అత్తయ్య ఈ చీరలన్నీ వదినగారికి యిచ్చేస్తుందేమో? అమ్మ కొన్న చీరలు కదా. అమ్మకి తిరిగి ఇస్తే చెల్లాయికి పనికివస్తాయి కదా.

"ఏంటి ఇంకా అలానే వున్నావా? తయ్యారు కాలే" గద్వాల పట్టుచీర పయిట అంచుల్ని సర్దుకుంటూ వచ్చిన ఎదురింటి ప్రమీలని చూసి "ఆ ఆ అయిపోయింది" అంటూ పట్టు చీరని గబగబా నడుం చుట్టూ తిప్పి కుచ్చెళ్ళుపోసి కట్టుకుంది. ఎన్నెన్ని కలలు. ఇదే చీరతో పెళ్ళి కూతుర్ని చేసి బుగ్గన చుక్క, నుదుట కళ్యాణ తిలకం, పండిన గోరింట చేతులు, ఏది ఆ అలంకరణంతా! ఆఖరి పేరంటమా? ఛీ ఛీ ఏమిటిదంతా. ఇంత బేలతనమా కళ్ళల్లో వుబుకుతున్న నీటిని ఆపటానికి ప్రయత్నిస్తున్న తనని మందలించుకుని ప్రమీల వెంట పేరంటానికి బయలుదేరింది.

ఎటు చూసినా కళకళలాడిపోతోంది పేరంటపు ఇల్లు.

ఎంత అదృష్టవంతులు వీళ్ళంతా. అలా అనుకోడానికి లేదేమో. తన చీర ధగ ధగలు తన నవ్వు చూసి తనకి ఓ చెప్పకోలేని సమస్య వుందని ఎవరైనా అనుకుంటారా?

చీరెంత ట్రాన్స్‌ఫరెంట్ ప్రింట్ అయినా గుండెలో విషాదాన్ని చూపించదు కదా!

పేరంటం నుంచీ ఇంటికి వచ్చింది. అత్తగారు అడిగిన పేరంటం విశేషాలన్నీ ముక్తసరిగా ఏకరువు పెట్టింది.

అప్పటికి శేషగిరి యింటికి రావటం స్నానంచేసి గాంధీచౌక్ వరకు పెళ్ళి స్నేహితులతో కబుర్లు ముగించుకుని వచ్చాడు. అతనికి వడ్డించింది. అతను తిని గదిలోకి వెళ్ళి పక్క

☆☆☆☆☆

ఎంత అదృష్టవంతులు వీళ్ళంతా. అలా అనుకోడానికి లేదేమో. తన చీర ధగ ధగలు తన నవ్వు చూసి తనకి ఓ చెప్పకోలేని సమస్య వుందని ఎవరైనా అనుకుంటారా?

చీరెంత ట్రాన్స్‌ఫరెంట్ ప్రింట్ అయినా గుండెలో విషాదాన్ని చూపించదు కదా!

☆☆☆☆☆

మీద వాలిపోయాడు. వంటిల్లు చక్క బెట్టుకుని నాగమణి గదిలోకి వెళ్ళి పక్కపై వాలింది.

రకరకాల ఆలోచనలతో ఆమెకి నిద్రపట్టలేదు. సుగుణ పెళ్ళి అయ్యాక వెళ్ళిపోతుంది కదా. అప్పుడు చెపితే సరి. ఇప్పుడు శేషగిరికి చెప్పినా అత్తయ్యకి చెప్పిన ఈ విషయం సుగుణకి తెలిసిపోతుంది. సుగుణ మరో యిద్దరికి చెవు తుంది. వాళ్ళు మరొకరికి. ఇంత గొడవ ఎందుకు. నాలుగు రోజులు వోపికపడితే... లాభం లేదు. నాలుగు రోజుల్లో పీరియడ్స్ వస్తాయి. ఈ రోగమేంటో తెలుసుకోవాలంటే తిరిగి నెల్లాళ్ళు ఆగాలి. అప్పుడు యింట్లో ఎవరుంటారో... నాగమణి వులిక్కిపడింది. వంటిపై శేషగిరి చెయ్యి పడగానే చేతిని పక్కకి తప్పించింది. నిద్రలో తప్పించిందనుకుని మళ్ళీ వేశాడు. తిరిగి పక్కకి దూరంగా జరిగింది.

"ఏం" అడిగాడు.

"వీలుకాదు"

"అప్పుడేనా? అప్పుడే పీరియడ్సా?"

"కాదు"

"మరి"

"అది కాదు"... నాగమణి ఆగిపోయింది

"ఏంటో చెప్పరాదా... వెధవ వీలుగు"

'చెప్పేస్తే'...? ఎంత సంస్కారయుతంగా చెప్పాలని పదాల వెతుకులాట. కళ్ళు, ముక్కు, నోరులా అన్నీ అవయవాల్లా అవయవమే అయినా మర్యాదస్తులకు నిషిద్ధ పదం కదా... ఎలా చెప్పాలి... చెపితే ఏమంటాడో!

"పీరియడ్స్‌కి నాలుగు రోజుల ముందు అక్కడ ఏదో ఒక భాగంలో వుసిరికాయంత గడ్డ వస్తుంది. సెగ్గడ్డలా. ముందు రోజు ఏ నొప్పి వుండదు. రెండో రోజు నొప్పి మొదలు. మూడో రోజు బాగా వుంటుంది. నాలుగోరోజు, ఐదో రోజు పగిలిపోతుంది. నెత్తురు మాత్రం కారుతుంది. నెత్తురు గడ్డలా వుంటుందనుకోండి. అంతే, తిరిగి ఏ నొప్పి వుండదు. ప్రతి నెలా ఒకే చోట కాదు. అక్కడే ఎక్కడో ఒక చోట వస్తుంది" గబగబా చెప్పేసి వూపిరి పీల్చుకుంది నాగమణి.

☆☆☆☆☆

సెక్స్ స్పెషలిస్ట్?! అవునూ ఎప్పుడూ ఎక్కడా లేడీ సెక్స్ స్పెషలిస్ట్ అని బోర్డు చూశామా? మగవాళ్ళకి వీధికో స్పెషలిస్ట్ అంటే ఆడ వాళ్ళకి ఇలాంటి జబ్బులు రావనా? వచ్చినా పైకి చెప్ప కూడదనా?

☆☆☆☆☆

అంతా విని పడుకున్నవాడు కాస్తలేచి నిటారుగా కూర్చుంటూ "సంసారులకి వచ్చే రోగాలేనా ఇవి! బజారు ఆడాళ్ళలా ఈ రోగాలేంటి. పిల్లలు అందుకే పుట్టడం లేద నుకుంటా. ఛీ పాడు రోగాలన్నీ వున్నాయా? అవ్వా! మా ఇంటా, వంటా లేవు ఇలాంటివి" అనేశాడు.

నాగమణి మనసులో బ్లోఅవుట్ మంటల్లా చివ్వున బాధ చిమ్మింది.

ఈ బాధ మొదలై నాలుగు నెలలు అయినా చెప్పలేదు. చెప్పక పోవడానికి వున్నన్ని భయాలన్నీ నిజం చేస్తూ అవాల్సిన మాటలన్నీ నిర్మొహమాటంగా అనేశాడు. బజారు ఆడాళ్ళంటు ఆడవాళ్ళ గురించి శేషగిరి యింతకంటే సంస్కారయుతంగా మాట్లాడగలడనుకోవడం తన తెలివి తక్కువ తనం. ఇంటా వంటా ఇలాంటివి వున్నాయో లేవో తెలియటానికి ఈ ఇంటి ఆడవాళ్ళని ఎవ్వరైనా నోరు విప్పనిచ్చారా?

"రేపు ఎవరైనా డాక్టర్ దగ్గరికి నువ్వేపో. నీతో వస్తే పరువు పోతుంది" విసుక్కున్నాడు శేషగిరి.

తిమింగలం నోట చిక్కిన మానవశరీరంలా గిల గిలా కొట్టుకుపోతూంది నాగమణి హృదయం.

సంసారులకి వచ్చే రోగమా! అంటే తనేం చేసిందని? నాగ మణి ముఖాన్ని తలగడకి రుద్ది గట్టి ప్రయత్నం చేసింది దుఃఖాన్ని ఆపుకోడానికి హృదయపు బాధ కంటిపాప ప్రవా హమైనది.

మర్నాడు ఉదయం రెండు యాభై రూపాయిల నోట్లు మంచంపైగిరాటువేసి "ఏదో ఒక డాక్టర్‌కి చూపించుకో. తెలిసిన డాక్టర్ల దగ్గరకి వెళ్ళొద్దు. నా పరువు పోతుంది" అన్నాడు.

ఏ డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్ళాలి?

ఈ వూర్లో వున్న చాలా మంది డాక్టర్లతో శేషగిరికి పరి చయము వుంది. బ్యాంక్ ఆఫీసరుగారి భార్య కావడమూ కష్టమేలా వుంది. అతగాని పరువుపోతుందంట. టెన్నీస్ కోర్టు పరిచయాలు, క్లబ్‌లో పేకాట పరిచయాలు, బ్యాంక్ అకౌంట్‌లు, సేఫ్ డిపాజిట్ లాకర్లు ఒక్క పరిచయమూ ఒక్క గోలా... ఏ డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్ళాలి.

సెక్స్‌స్పెషలిస్ట్?! అవునూ ఎప్పుడూ ఎక్కడా లేడీ సెక్స్‌స్పెష లిస్ట్ అని బోర్డు చూశామా? మగవాళ్ళకి వీధికో స్పెషలిస్ట్! అంటే ఆడవాళ్ళకి ఇలాంటి జబ్బులు రావనా? వచ్చినా పైకి చెప్పకో కూడదనా? మగవాళ్ళకి ఏమొచ్చినా ఆమోదయోగ్యమే. చెప్పకోవచ్చు. చూపించుకోవచ్చు. ఆడవాళ్ళదంతా గోప్యం... స్త్రీలు భావి భారత పౌరులని తీర్చిదిద్దే దేవతా మూర్తులు కథా అవే. ప్రభుత్వపు యంత్రాంగం స్త్రీల ఆరోగ్య కేంద్రాలని యమకూపాలుగానే నిర్వర్తిస్తుంది కదా.

పెద్ద పేరులేని చిన్న క్లినిక్‌కి వెళితే సరి. ఏ క్లినిక్?

"ఏం చేస్తున్నావ్" అడిగింది ఆ రోజు వండిన గుత్తివం కాయ కూర తీసుకొని వచ్చిన ప్రమీల.

ప్రమీలకి చెపితే? పెళ్ళయి ఈ యింటికి వచ్చినప్పట్నుంచి ప్రమీలతో పరిచయం. ఇద్దరూ కలిసి గుడికి వెళతారు. నోములు నోచుకుంటారు. షాపింగ్ చేస్తారు. చీరల ఫాల్స్ కుట్టి పెట్టుకుంటారు. మొగుళ్ళ ఎత్తిపొడుపులు— సాధిం పులు చర్చించుకుంటారు. ఇంటి విషయాలు మాట్లాడుకుం టారు. రెండు రోజులు ప్రమీల వూరు వెళ్ళినా, తమ వెళ్ళినా

ఊటీతో కృష్ణ లింకు

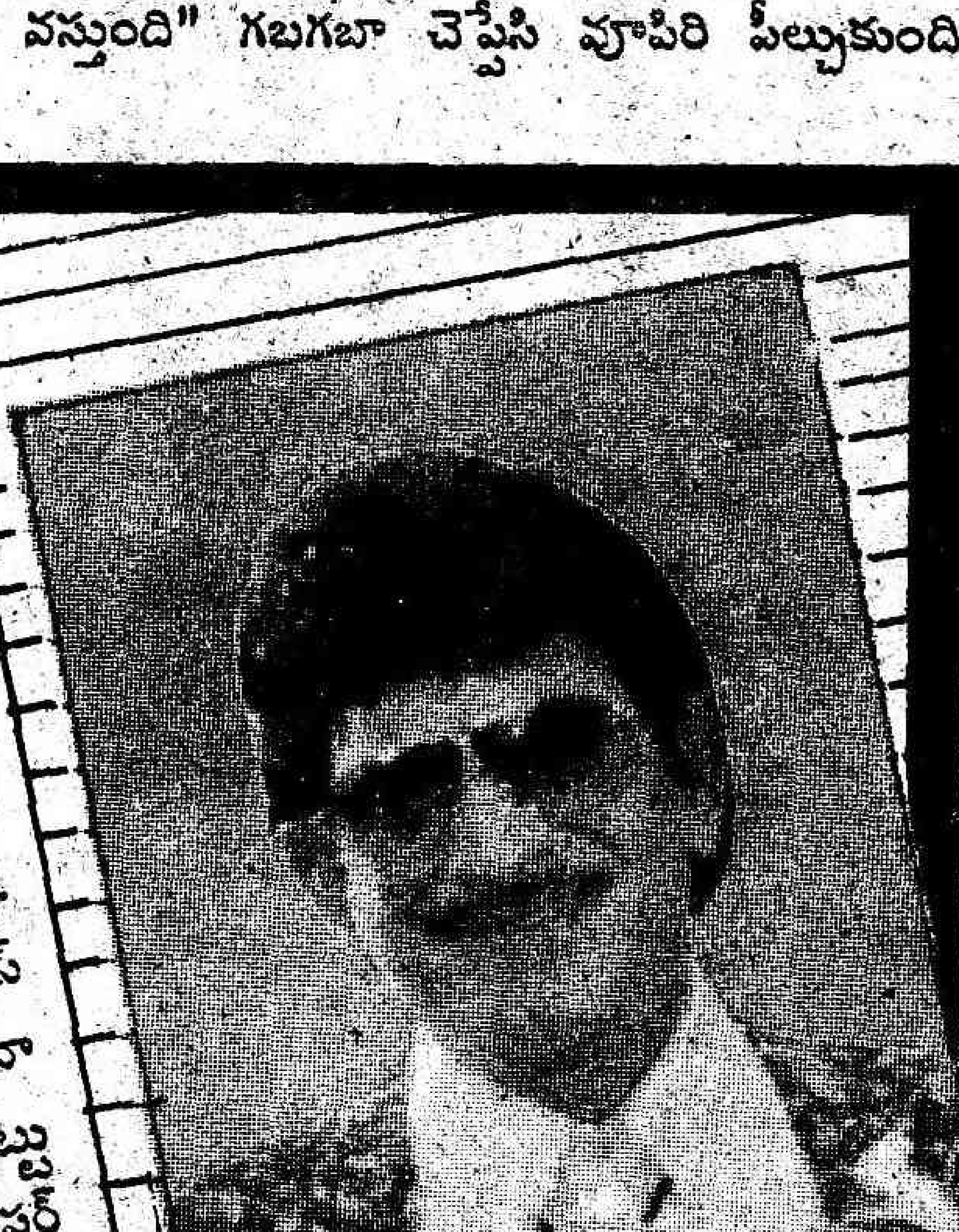

నా సినీ లైఫ్‌లో మొదటి మూడు సిని మాలూ తేనెమనసులు, కన్నెమనసులు, గూఢచారి 116 అన్నిటి షూటింగూ ఊటీ లోనే జరిగింది. అయితే నేను అప్పట్లో కూడా హోటల్లో దిగేవాణ్ణి కాదు. ఒక గెస్ట్‌హౌస్ అద్దెకు తీసుకుని వుండేవాణ్ణి. ఆ తర్వాత నేను ఒక సొంత గెస్ట్ హౌస్ కట్టించుకున్నాను. ప్రతి వేసవిలోనూ నా సినిమాల పాటల వర్క్ ఊటీలో పెట్టు కోవటం అలవాటు — అన్నారు సూపర్ స్టార్ కృష్ణ.

ఇద్దరికీ తోచదు. పరిచయం స్నేహంగా మారిపోవటానికి ఎక్కువ సమయం పట్టనే లేదు. ప్రమీలకి చెపితే?

"డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్ళాలి ప్రమీలా"

"ఏ డాక్టర్ దగ్గరికి? ఏయ్ దొంగా ఏంటి విశేషమా?" వుత్సాహంగా అడిగింది ప్రమీల.

"కాదు"

"మరి"

నాగమణి కాసేపు మౌనంగా వుండిపోయి మెల్లగా అక్షరాలు కూడబలుక్కున్నట్టు "సెగ్గడ్డల్లా వస్తున్నాయి. చూపించుకోవాలి" అంది.

నాగమణి చెప్పిన తీరు ప్రమీలకి అది ఎక్కడ వస్తున్నాయో అర్థం అయిపోయింది.

ప్రమీల ఒక్క నిమిషం తటపటాయించి "ఇంట్లో చెప్పావా" అడిగింది.

"ఆయనతో చెప్పాను. అత్తయ్యగారికి యింకా చెప్పలేదు" అంది నాగమణి.

"అలాగ. ఆయనని తీసుకు వెళ్ళమనకపోయావా"

"ఆయన్నా? అంతా తెలిసిన డాక్టర్లేనట. పరువు పోతుందంటా" అంటు శేషగిరి అన్న మాటలు చెప్పింది.

"గుంట్ల బజారులో హెల్త్ పాలిక్లినిక్ వుంది. అక్కడికి వెళ్ళు" అంది ప్రమీల.

"నువ్వు రావా" అడిగింది నాగమణి.

"నాకు ఎక్కడ వీలవుతుంది చెప్పు, అదీకాక ఆ డాక్టరమ్మకి మా పిన్నిగారు తెలుసు" అంది ప్రమీల.

ఇటువంటి పేషెంట్‌తో వెళితే తన పరువుకి భంగమని తనని ఎవరైనా ఏమైనా అంటారని ప్రమీల భయం.

"సరే" అంది నాగమణి.

డాక్టర్ దగ్గరికి వెళ్ళాలని నిశ్చయించుకుంది. కాని యింట్లోంచి ఎలా బయట పడాలో నాగమణికి అర్థం కాలేదు. అత్తగారు యింట్లోనే వుంది. త్వరత్వరగా పని పూర్తి చేసేసుకుని "గాంధీచౌక్ వెళుతున్నాను. పెళ్ళిలో కట్టుకునే పట్టుచీర మీద జాకెట్ బాగా పాతదై పోయింది. ఇంకోటి తెచ్చుకోవాలి. మీ అబ్బాయికి చెప్పాను" గబగబా అనేసింది నాగమణి.

ఇప్పుడు ఎందుకు అని అత్తగారు ఎక్కడ అంటుందోనని శేషగిరి పర్మిషన్ కూడ వుందనే విషయమూ వినిపించేసింది. అవసరం అనుకుంటే శేషగిరి పర్మిషన్ యివ్వడని వర్ధనమ్మగారికి బాగ తెలుసు.

"సరే వెళ్ళు" అందామె సినిమా ఛానల్ పెడుతూ.

"త్వరగా వచ్చేస్తాను" అంటు గుమ్మం దాటింది నాగమణి. అప్పుడే గుర్తొచ్చి "ప్రమీలని తోడు తీసుకు పోరాదు" కేకేసింది వర్ధనమ్మ.

"ప్రమీలకి ఇంట్లో పని కాలేదంట" అనేసి నొప్పిని పట్టించుకోకుండా త్వరత్వరగా వీధిని దాటి రోడ్డు మీదకి అడుగులు వేసింది నాగమణి. కొంచెం దూరం నడవగానే రిక్షా దొరికింది. క్లినిక్ ముందుదిగి ఏభై రూపాయిల నోటు అందించింది.

"చిల్లర లేదమ్మా" అన్నాడు.

నాలుగు దుకాణాలు తిరిగి చిల్లర తీసుకొంది. రిక్షా అతనికి డబ్బులు యిచ్చి, క్లినిక్ గేటు దాటి లోపలికి

'తెలుగు కళాసమితి' (న్యూజెర్సీ), 'ఆంధ్రజ్యోతి' సచిత్ర వారపత్రిక, రాజ్యలక్ష్మీ ఫౌండేషన్ సంయుక్తంగా నిర్వహించిన కథలూ, కార్టూన్ల పోటీలో ఒక్కొక్కటికి రూ. 125/-లు బహుమతి పొందిన కార్టూన్లు

వెళ్ళింది. గైనకాలజిస్ట్ అని బోర్డున్న గది ముందు బల్లలపై నెలలు నిండినవాళ్ళు నిండుతున్నవాళ్ళు, చిన్ని చిన్ని పొట్టలు వున్నవాళ్ళు, లేనివాళ్ళు గర్భసంచి తీయించుకోబోయేవాళ్ళు పాలిపోయిన శరీరాలతో కూర్చుని వున్నారు.

వీళ్ళని చూసినవాళ్ళు ఎవరైనా మూడు రాత్రుల మాధుర్యం అంటు కలలు కనగలరా? ఊహలు అల్లుకోగలరా?

నర్సు వచ్చిన వాళ్ళ పేరు, వివరాలు వరసగా రాసిపారేస్తోంది.

"పేరు"

ఏ పేరు చెప్పాలి? నిజం చెపితే ఏమవుతుంది? ఏం కాదు. నాగమణి పేరు వొక్క శేషగిరి భార్యకే వుంటుందా? శేషగిరి చాలమందికి తెలుసు. కాని అందరికి తెలియదుగా.

"నాగమణి"

"వయస్సు"

"ఇరవై"

"పెళ్ళయి ఎన్నాళ్ళయింది"

"సంవత్సరం"

"లాస్ట్ పీరియడ్స్ డేట్"

"మార్చి 20"

"ఇంకా నెలైనా కాలేదుగా. అప్పుడే ఏంటి కంగారు"

"ప్రెగ్నెన్సీ డౌట్ కాదు"

"మరింకేంటి?"

"డాక్టర్‌గారితో మాట్లాడాలి"

ఆవిడ నాగమణిని ఎగాదిగా చూసింది. మట్టెలు, నల్లపూసలు వున్నాయి. పెళ్ళి అయినట్టే వుంది. రహస్యపు అబార్షన్ గొడవ కాదు. నెల తప్పలేదంటుంది. గర్భసంచితీసే వయస్సూ కాదు. ఇంకేం జబ్బు?

"నెక్స్ట్" విసుగ్గా అరిచింది నర్సు.

నాగమణి ఆ స్త్రీల పక్కల వో బల్లపై కూర్చుంది. నిస్తేజంగా కదుల్తున్నాయి శరీరాలు డాక్టరమ్మ గదిలోకి. అంతే నీరసంగా బయటికి కాళ్ళు ఈడ్చుకుంటు వస్తున్నారు.

నాగమణి వంతు వచ్చింది. లోపలికి వెళ్ళింది. డాక్టరమ్మని చూడగానే నాగమణికి కాస్త ధైర్యం వచ్చింది. డాక్టరమ్మకి తన

"పేరు".

ఏ పేరు చెప్పాలి? నిజం చెపితే ఏమవుతుంది? ఏం కాదు. నాగమణి పేరు వొక్క శేషగిరి భార్యకే వుంటుందా? శేషగిరి చాలా మందికి తెలుసు. కాని అందరికి తెలియదుగా.

☆☆☆☆☆